

منتقدان دولت آزادند

اعتدال یعنی ...

مصطفی واعظی

یکی از مشکلاتی که از ابتدای ظهور دولت جدید در عرصه حاکمیت جمهوری اسلامی بروز یافت، عدم تبیین دقیق مفهوم «اعتدال» پیش از انتخابات بود. نه متفکری به عنوان مبدع و طراح «سیاست اعتدالی»، «فرهنگ اعتدالی» یا حتی «اقتصاد اعتدالی» به نخبگان جامعه معرفی شد و نه حتی به رغم گذشت ۶ ماه از آغاز دوران به اصطلاح «اعتدالیون» نظریه جامعی در این زمینه مطرح شده است.

اتفاقا بسیاری از متفکران عصر حاضر شعاع اعتدال را به جهت توخالی بودن این مفهوم و مطرح شدن آن از جانب برخی از افراطی‌ترین احزاب بدسابقه در عرصه سیاست کشور ضربه‌پذیرترین منطقه حساس دولت فعلی خوانده‌اند.

با صحبت‌های روز گذشته شخص رئیس‌جمهور محترم که نشان از «فراقتنی» گسترده در پاسخ به انتقادات مطرح شده توسط مراجع، علما و خبرگان فقیه جامعه درباره مسأله مهم «انحرافات فرهنگی» بروز یافته در زیرمجموعه دولت داشت، بی‌مایگی تئوری بی‌پشتوانه اعتدال بیش از پیش آشکار شد. نکته اینجاست که گلایه‌های روحانی درباره اینکه «عرصه فرهنگ» دست وزیر نیست و سایرین بودجه می‌گیرند و پاسخگو نیستند، قرابت نزدیکی با غرغره‌های احمدی‌نژاد در کنفرانس مطبوعاتی مشهوری داشت که حقیقتا به عقده‌گشایی سران جریان انحراف از نظام به واسطه اجرا نشدن طرح‌های این جریان نزدیک‌تر بودا احمدی‌نژاد اگر چه از دوقطبی «اعتدال و افراط» بهره نمی‌برد اما به وضوح نزدیکان جریان انحراف، سایرینی که به نقشه‌های شوم آنها در حوزه فرهنگ و سیاست پی برده بودند را «تکفیری» لقب می‌دادند. نهایت این جریان خزنده بی‌سر، اکنون به آنجا رسیده که «ضدیت با روحانیت» را فریاد می‌زند و مراجع را به عنوان نگاهبانان چارچوب شریعت و فقه اسلامی سدی در برابر طرح شیعه‌لندی می‌خواند.

اکنون سوال این است که گشاداندیشی احمدی‌نژاد در حوزه فرهنگ که به‌زعم جریان فعلی «فراطی» نام گرفته بود چگونه در دولت فعلی نیز که نام «اعتدال» ترویج می‌شود؟ کسی شک ندارد که یکی از مهم‌ترین علل بی‌سزای جامعه از دولت پرکار و مردمی احمدی‌نژاد در دو سال آخر مقابله جدی گروهی از مریدان و سران جریان انحراف با پاسداران فقه و سنت نبوی بود. حال چطور دولت جدید که با شعار «آشتی با روحانیت اصیل انقلاب» پا به عرصه گذاشته در برابر نهیب موعوع مراجع و خبرگان جامعه اسلامی دم از «اعتدال فرهنگی» می‌زند و قصور وزیر خود را به پای دیگران می‌نویسد؟ این چه اعتدالی است که مسیر آن عینا مشابه «افراط‌گرایان» ضدروحانیت است؟!

مفهوم رحمانیت حقیقی در اسلام پیش از این توسط نخبگان شریعت به صورت وسیع تبیین شده است. اما این مفهوم عجیب و ناشنیده‌ای که از «اسلام رحمانی» برداشت می‌شود و در دامنه گشاد و بی‌حد و مرز آن از فتنه‌گران آشوب‌طلب خروج کرده بر ضد نظام اسلامی تا جسارت کنندگان به عاشورای حسینی در سایه‌سار قدرت به آرامش می‌رسند و اعلام پیروزی می‌کنند از کجا سرچشمه گرفته است؟ این چه «اسلام اعتدالی» است که جریان سکولار ضددین را برادرانه در آغوش می‌گیرد و پس از تذکر جدی متدینین و عقلا و حکما، تلاش می‌کند مرزهای تعادل را تا لندن و لس‌آنجلس تعریض کند؟ عجیب است که این «باراندیشی» بی‌قانون که از بارزهای تبیین‌شده‌اش دوستی با اغیار نیز هست به تفکر جریان انحراف تا این اندازه نزدیک است! اتفاقا همین اقلیت سخیف نیز رسانه‌های منتقد را «تکفیری» و «صهیونیست» می‌خواندند و مرتب از ضرورت بازشدن فضای فرهنگ و رسانه برای مطرح شدن ایده‌ها و اندیشه‌های بهاری سخن می‌راندند!

آقای رئیس‌جمهور بیایید در جلسه‌ای جدی با وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی علت‌های ابراز ناراحتی و نگرانی مراجع و نخبگان جامعه از اقدامات صورت گرفته در حوزه تخصصی آقای جنتی را بررسی کنید. بالاخره نمی‌شود با جامعه روحانیت انقلابی نیز با دسته‌بندی حزبی و خدای ناکرده «فراطی و اعتدالی» برخورد کنیم! اگر مراجع از ابهامات متعدد موجود در توافقنامه ژنو ابراز نگرانی می‌کنند کماهمیت جلوه دهیم، یا آنگاه که روزنامه منتسب به اعتدال در پنجمین شماره خود دولت را ادامه راه گروهک منحل و ضد اسلامی «زادی» می‌خواند و داد ریش سبیبان کمر بسته اسلام حقیقی را با غیرانسانی خواندن قانون شرع «درمی‌آورد همگان را دعوت به «بی‌غیرتی» کنیم!

به قول حضرت آیت‌الله‌العظمی جواد آملی «اعتدال از پست‌ترین ذخایل است» آنجا که عدالت قربانی سهل‌انگاری و عوام‌اندیشی شود. «ما موظف به اجرای عدل هستیم نه اعتدال، زیرا اعتدال فقط معنایش آن است که ببینیم دیگران چه می‌خواهند نه آنکه عدالت چه اقتضایی دارد.

فقط ۳۰ دقیقه

مهدی محمدی

سخنان روز شنبه آقای روحانی درباره بسته بودن دهان مدافعان و گشاده بودن دست منتقدان دولت مرا به فکر انداخت که شاید فشار کار تدبیر امور مملکت چنان است که چندان فرصتی برای تأمل برای ایشان باقی نمانده است. سر و ته کردن ماجرای چنین روشن که عمر آن بیش از ۶ ماه نیست، نشان‌دهنده آن است که دولت عزمی جزم در مسدود کردن باب انتقاد و تک‌صدایی کردن محیط داخلی کشور دارد. از دولتی‌ها اگر بی‌رسند فتح‌الفتوح‌شان در این ماه‌ها چه بوده، بی‌شک توافق ژنو را پیش خواهند نهاد. یک سؤال بسیار ساده و پیش‌پا افتاده که مسلما پاسخ دادن به آن برای رجال عمیقاً باسواد دولت به هیچ‌وجه دشوار نیست، این است که آیا تنها یکی از این منتقدان رها و گشاده‌دست اجازه داشته است فقط ۳۰ دقیقه درباره این توافق از صدا و سیما جمهوری اسلامی با مردم سخن بگوید؟ آقای روحانی به‌خوبی می‌داند سطر سطر توافق ژنو مملو از مسائلی شدت بحث‌برانگیز است. این توافق رسماً می‌پذیرد ملت ایران یک استثنا در جامعه جهانی است که فعلا و تا اطلاع ثانوی غرب حق دارد تکالیف بسیار بیشتری از آن بخواهد و حقوق بسیار کمتری (نسبت به دیگران) به آن بدهد و تازه همان حقوق را هم خود تعریف کند. توافق ژنو یک برنامه اقدام ۶ ماهه نیست بلکه نقشه‌راهی است برای «خاصیت‌زدایی» از ایران و تبدیل آن به موجودی که دیگر دلیلی ندارد آمریکایی‌ها از آن بترسند. من سؤال می‌کنم: در حالی که آقای ظریف و همکاران‌شان ده‌ها ساعت از وقت تلویزیون جمهوری اسلامی را در بهترین ساعات و پر بیننده‌ترین برنامه‌ها برای تبیین این توافق و دفاع از آن در اختیار داشته‌اند، آیا آقای رئیس‌جمهور می‌تواند حتی یک منتقد جدی این توافق را نام ببرد که از امکانی به اندازه یک‌مقدم این بهره‌مند شده و توانسته باشد فقط ۳۰ دقیقه با مردم درباره بلایی که بر سر اعتبار و حقوق‌شان در این توافق آمده سخن بگوید؟

دوستانه با یک روحانی

روزنه

مهرداد عابدی: آقای روحانی قبل از آنکه رئیس‌جمهور باشد؛ یک روحانی است. خود ایشان هم قاعدا قائل به همین است و پس از انتخابات نیز در جمع روحانیون اعلام کرد رای مردم سه او به معنای اعتماد آنها به روحانیت است. بنابراین بدیهی است که ایشان در مدیریت اجرایی کشور باید توجه جدی به مشی و زی طلبگی خود داشته باشند. اگر آقای روحانی علاقه دارد از مواهب طلبگی خود در ساختار سیاسی کشور بهره‌مند باشد قاعدا باید به لوازم آن هم پایبند باشد چراکه در غیر این صورت روحانی بودن نفعاتش امتیازی برای آقای روحانی محسوب نمی‌شود بلکه باعث حساسیت شدید جریان مستحکم روحانیت نیز خواهد شد. آقای روحانی از هر مسیری که به سعادت یافته است؛ باید مختصات رفتاری یک روحانی را در عملکرد مدیریتی خود به منصفه ظهور برساند. اگر وی به آزادی بیان اعتقاد دارد و آن را مقوم امنیت ملی در نظام دینی می‌داند، این نافی ضرورت حساسیت وی نسبت به نفوذ جریان‌های دین‌ستیز و دین‌گریز در جامعه نیست. پای دولت آقای روحانی در مقوله فرهنگ می‌لنگد. شاید به همین دلیل است که بزرگان نسبت به همین موضوع حساسیت نشان داده و خواستار توجه یک رئیس دولت روحانی نسبت به این نقیصه می‌شوند. وقتی یک روحانی رئیس‌جمهور می‌شود انتظار آن است که جریان‌های مدافع نظام دینی و جریان انقلابی

سقوط یک فروند هواپیمای مالزی با ۲۳۹ سرنشین

گروه بین‌الملل: به گزارش رسانه دولتی ویتنام یک فروند هواپیمای مسافری خطوط هوایی مالزی با ۲۳۹ سرنشین در دریای جنوبی چین سقوط کرد. کشتی‌ها و هواپیمایی‌ها از مالزی، ویتنام، چین و فیلیپین در عملیات جست‌وجو و نجات برای یافتن سرنشینان آن شرکت دارند و سنگاپور نیز به هماهنگی عملیات جست‌وجو کمک می‌کند. این هواپیمای که حامل ۱۴ کشور بوده است، جمعه شب هنگامی که از کوالالمپور عازم پکن بوده، مقفود و تماس رادار با آن قطع شد. از سوی دیگر هواپیمایی کشوری ویتنام اعلام کرد لکه‌های نفت در آب‌های بین مالزی و ویتنام یافت شده که ممکن است مربوط به هواپیمای ناپدیدشده مالزیایی باشد.

آگهی مناقصه عمومی
فعالیت پشتیبانی و خدماتی (امور نقلیه)
سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان
۵۳۱۰ م الف
رجوع به صفحه ۵

بانک تجارت

نوروز ۱۳۹۳ مبارک

شعب کشیک بانک تجارت در روزهای شنبه، یکشنبه و دوشنبه دوم، سوم و چهارم فروردین ماه از ساعت ۹ الی ۱۲ آماده ارائه خدمات به مشتریان عزیز می‌باشد

جهت اطلاع از اسامی شعب کشیک بانک تجارت در سراسر کشور به سایت اینترنتی بانک به نشانی www.tejaratbank.ir مراجعه نمایید.

روایت عمومی
مرکز ارتباط مشتریان ۱۵۵۴۱